

Anförande vid firandet av Israels 60-årsdag i Stockholm

2008-05-11 - GH

"Vi kan vara oense med en demokrati men inte med demokratin. En diktatur kan fatta goda beslut men diktaturen är aldrig god. En demokrati kan fatta beslut som vi välkomnar, som vi kritiserar eller tar avstånd ifrån men det får aldrig leda till att vi är likgiltiga till demokratin. Demokratin är alltid moraliskt överlägsen diktaturen. Om vi inte vill försvara demokratin där, där den är hotad, kommer vi aldrig kunna försvara demokratin här, när den är hotad."

Anförande av ledamoten av Europaparlamentet och ordföranden i Samfundet Sverige-Israel Gunnar Hökmark i samband med firandet av Israels 60+-årsdag i Synagogan i Stockholm söndagen den 11 maj 2008

Det finns för min del en bild som mer än något annat övertygar mig om värdet av staten Israel. Det är bilden på en liten 6 års pojke, i en stor keps, korta byxor och en alldeles för stor rock. Han står med armarna uppsträckta, och bakom honom står tyska Gestapo-soldater med gevären riktade mot den sexårige pojken och hans familj. Det är bilden av den lilla pojken i Warszawa-ghettot. Han och hans familj saknade försvar mot den brutala ondskan. Han blev den enda överlevande i sin familj.

I en civiliserad värld ska varje liten pojke och flicka ha rätt att växa upp i ett samhälle där den enskildes rättigheter skyddas, där man respekteras för vad man är och där den brutala ondskan aldrig fritt fram mot enskilda människor och deras familjer. För judar världen över är Israel garanti för att en sådan stat alltid ska finnas och för att det som en gång hände aldrig ska få hända igen. Det är därför vi i dag har anledning att fira att staten Israel i dag har funnits i 60 år. Existensen av Israel bidrar till en bättre värld.

Det är i Mellersta Östern inte existensen av en demokrati som är problemet utan frånvaron av så många. Det är i frånvaron av demokrati och frihet som människor tvingas leva utelämnade till förtryckares godtycke, sårbara för den brutala ondskan. Det har vi sett i Irak, det ser vi i Iran och i Syrien och vi ser det i land efter land i Mellersta Östern.

Det är i frånvaron av demokrati och rättstat som människors förhoppningar om en framtid i frihet krossas och hatet frodas. Inte i den enda demokratin som erbjuder judar, araber och kristna, män och kvinnor, tolerans, fri- och rättigheter, demokratiska val för alla och en fri opinionsbildning. En sådan demokrati är värd att fira.

Och låt det därför en gång för alla bli sagt, mina vänner. Mellersta Österns förtryckta folk förtrycks inte av några andra än av sina egna förtryckare. Inte av Israel, inte av USA, inte av Europa och inte av Sverige. Utan av sina egna förtryckare.

Vi kan vara oense med en demokrati men inte med demokratin. En diktatur

kan fatta goda beslut men diktaturen är aldrig god. En demokrati kan fatta beslut som vi välkomnar, som vi kritiserar eller tar avstånd ifrån men det får aldrig leda till att vi är likgiltiga till demokratin. Demokratin är alltid moraliskt överlägsen diktaturen. Om vi inte vill försvara demokratin där, där den är hotad, kommer vi aldrig kunna försvara demokratin här, när den är hotad. En demokrati ska alltid ställas till ansvar för sina egna handlingar men kan aldrig läggas till skuld för den terror som riktas mot den, de krig som drabbar den, lika lite som en demokrati bär ansvaret för det hat och den terror som i andra länder leder till självmordsbombningar och massakrer. Det är dem som utför dåden som bär ansvaret, inte demokratin genom sin blotta existens.

Tvärtom, och det är viktigt att säga en dag som i dag, om vi i dag i Damaskus, i Teheran, Beirut, Kairo, Riyadh, Bagdad och kring Persiska viken kunde finna demokratier lika starka som den israeliska skulle vi finna en fred lika stabil som Europas.

Israel är en hotad nation. Det är den enda av Förenta Nationernas medlemsstater som ifrågasätts till sin existens, som hotas med utplåning och som ständigt står inför hot om krig och terror. De många krigen vittnar om denna verklighet, den dagliga terrorismen understryker att det inte är hot som hör gårdagen till. De är en del av Israels vardag. De krig som har drabbat Israel har aldrig handlat om att utvidga demokratin och människors frihet, alltid har det handlat om att eliminera en stat och att köra människor av en annan ras, som det har sagts, i havet. Det har varit krig mot Israel för att det är en judisk stat, mot Israel för att det är ett öppet samhälle och mot Israel på grund av dess judiska medborgare.

Vi firar i dag att Israel har överlevt krigen, uthärdat terrorn och övervunnit hoten. Det har skett till priset av människors vars liv förtjänar att hedras av oss alla . Det som gör att Israel kan fira 60 år av framsteg och utveckling är nämligen att Israel har demonstrerat demokratin förmåga till överlevnad inför militär övermakt och hotet av utplåning.

Det vi ser i Israels existens, det vi ser i Israels utveckling av ett vitalt kulturliv och etnisk mångfald, det Israel manifesterar i form av integration och utbildning, i utveckling av öknar och landskap, i förmågan att förena hela världens historia med ett modernt samhälle där män och kvinnor har lika rättigheter, är mer än något annat ett uttryck för demokratin seger över diktaturen.

I Israels överlevnad och utveckling kan vi alla se demokratin seger men också den förändring, som om den sker i fler länder kan ge fred i Mellersta Östern. Det är fler samhällen av frihet som världen behöver, inte ett enda mindre. 60 år av framsteg, 60 år av forskning, 60 år av jord- och skogsbruk, 60 år av kultur och utveckling, 60 år av försvar för demokratin. 60 år av människors möjligheter att förverkliga sina bästa drömmar. Det är ett samhälle, en nation och en stat värda att fira.